

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 7425-05-13

בפני כבוד השופט גד גדעון

המערער:

**יצחק שפר
ע"י ב"כ עו"ד יואב ציוני**

נגד

המשיב:

**פקיד שומה אילת
ע"י ב"כ עו"ד אורן גולדברג – פמד"א**

פסק דין

- 1
- 2 1. זהו פסק דין בערעור על שומה שהוציא המשיב למערער בצו, לשנות המס 2008-2010, ועל
- 3 החלטתו להטיל על המערער קנס גרעון. הוחלט לדחות את הערעור, כמפורט להלן.
- 4
- 5 2. המערער שהינו נהג מונית מזה כ-30 שנה. בכל שנות המס הרלוונטיות פעל כעצמאי, והחזיק
- 6 עסק למוניות. בשנים 2009-2010 (מחודש אפריל 2009 עד חודש אפריל 2010), הפעיל בעסקו
- 7 מספר מוניות, והעסיק נהגים, אשר רובם דווחו כעובדים שכירים שלו.
- 8
- 9 המשיב דחה, לאחר בדיקה, את הדוחות שהגיש המערער לשנות המס האמורות, וקבע, כי
- 10 ההכנסות שעליהן דיווח לא היו סבירות, ביחס להיקפי הנסיעות שביצוע המוניות. בין היתר
- 11 נמצא, כי מחזורי ההכנסות עליהם דיווח המערער היו נמוכים משמעותית מהמקובל בענף,
- 12 נוכח קווי ההנחיה של רשות המסים לענף המוניות בשירות מיוחד - הענף אליו משתייך
- 13 עיסוקו של המערער, כי משכורות הנהגים השכירים עליהן דיווח המערער, היו נמוכות ביחס
- 14 לענף, כאשר בחלק מהתקופה דווחו משכורות הנמוכות משכר המינימום, כן מצא, כי דוחות
- 15 העובדים היו חסרים, וכי לא בוצע תיאום הוצאות רכב, על-פי הנדרש בתקנות מס הכנסה
- 16 (ניכוי הוצאות רכב). המשיב הסיק, כי המערער העלים בדיווחיו הכנסות כמו גם הוצאות
- 17 שהוציא (וזאת, ע"פ סברת המשיב, ע"מ להתאים את ההוצאות להכנסות הנמוכות שדווחו).
- 18
- 19 לפיכך, חישב המשיב מחדש, במסגרת השומה שערך, את הכנסות המערער. החישוב בוצע,
- 20 ביחס לנתוני היקף הנסיעות שנלקחו מספרי המערער, ע"פ סכום פדיון ממוצע לק"מ שעלה
- 21 מתוך נתוני הנסיעות שבסרטי הקופה שנדגמו, תוך תיאום הוצאות מחדש, על פי התקנות.
- 22 על פי החישוב האמור, נקבעו למערער תוספות הכנסה (לאחר תיאום הוצאות), מעבר לסכומי
- 23 הכנסה שעליהם דיווח, כדלקמן: סך 39,252 ₪ לשנת 2008, סך 484,626 ₪ לשנת 2009, סך
- 24 356,625 ₪ לשנת 2010. בהתאם, חושב המס לשנים הרלוונטיות.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 7425-05-13

בפני כבוד השופט גד גדעון

1
2 קביעת הכנסת המערער לשנים שבמחלוקת התבססה, בין היתר, על חוות דעת של כלכלן
3 במחלקה הכלכלית ברשות המסים.
4
5 לדברי המשיב, בוססה השומה, על בדיקה מדגמית של סרטי קופה ממוניות המערער, שתיעדו
6 מאות נסיעות שנפרשו על פני כל חודשי השנה, בגינן חושב הפדיון הממוצע לק"מ של נסיעה
7 עסקית.
8
9 המשיב ציין, כי במהלך דיוני השומה הודה המערער בכך שהנהגים שעבדו בעסקו, לא הדפיסו
10 את מלוא התקבולים בגין הנסיעות, וכי הוא עצמו דיווח ביודעין, על שכר עבודה חודשי נמוך
11 לנהגים, ובכך הודה למעשה, בהגשת דיווחים לא נכונים.
12
13 המשיב עמד על כך שביחס לתקופה הרלוונטית, נמצא בספרי המערער חוסר מהותי בדיווח
14 על נהגים, אשר עבודתם תועדה בסרטי הקופה, אך לא נרשמו כעובדים – כך, בין היתר, דיווח
15 המערער בחודש דצמבר 2009 על 4 נהגים שכירים ונהג אחד שעבד כקבלן משנה, וזאת, כאשר
16 על פי סרטי הקופה עבדו בעסקו בחודש זה, 23 נהגים, דהיינו לא דווחו משכורות על שמם
17 של 17 נהגים, ומנגד, דווחו שני נהגים שכירים, אשר פרטיהם לא הופיעו בסרטי הקופה. כך
18 גם בחודש פברואר 2010, כאשר דווחו 9 נהגים שכירים מתוך 23 נהגים שעבדו בשירות
19 המערער, ושני נהגים שנתנו לו שירות כקבלני משנה, ומנגד דווחו שני נהגים שכירים
20 שפרטיהם נכללו בסרטי הקופה, וכן נמצא באותו חודש, נהג שעל פי סרטי הקופה, עבד
21 במקביל בשלוש מוניות שונות.
22
23 בצו נכללה טבלה אשר במסגרתה פורטו הנתונים ששימשו את המשיב, וחישוב תוספות
24 ההכנסה. יצויין, כי המשיב הכיר ב"נסיעות סרק" (נסיעות אשר במסגרתן לא הוסעו נוסעים
25 ולא התקבלו תקבולים) בעסקו של המערער, בשיעור 35% מכלל הנסיעות.
26
27 בהודעתו המפרשת את נימוקי הערעור, טען המערער בין היתר, כי מתחילת פעילותו כעצמאי,
28 לפני כ- 30 שנים, הגיש את דוחותיו במועד, שילם את מסיו כדן, והקפיד על הוראות ניהול
29 ספרים, ואף נמצא ללא רבב בביקורות שנערכו לו.
30
31 לטענתו, הדיווחים שהגיש בשנים שבמחלוקת, שיקפו את הכנסתו בתקופה האמורה, ולא היה
32 מקום לקבוע כי הכנסתו בפועל היתה גבוהה יותר.
33

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 7425-05-13

בפני כבוד השופט גד גדעון

1 עוד טען, כי ניתן ללמוד מהצהרות הון שהגיש לסוף שנת 2006 ולסוף שנת 2010, כי לא חל
2 גידול בהונו בתקופה האמורה, וכי ממצא זה תומך במסקנה, כי בפועל לא התקבלו בידיו
3 תוספות ההכנסה שחישב המשיב במסגרת השומה, וכי אחרים ולא הוא, נהנו מן ההכנסות
4 האמורות. לטענתו, המפקח אשר השתתף בדיוני השומה, הסכים עמו בנקודה זו.

5
6 המערער טען, עוד קודם שראה את חוות הדעת הכלכלית שעליה נשענה השומה, כי תוצאותיה
7 אינן סבירות, בהתייחס לעיר אילת, על מאפייניה הייחודיים כעיר תיירותית אשר גורם
8 העונתיות בה משמעותי ביותר.

9
10 לטענתו, הוא הנחה את הנהגים אשר עבדו עמו, לרשום כל הכנסה במונים שבמוניות.

11
12 המערער טען, כי "נהגי מוניות אף אם הם מדווחים כשכירים פורמלית הם נחשבים
13 כעצמאים ואינם זכאים לזכויות המגיעות לעובד שכיר אלא זכויותיהם כעצמאים (קרי, לא
14 יכולים לחתום אבטלה לדוגמא)...לפיכך נהג מונית, כאשר הוא עובד על מונית של משהו
15 אחר, הינו משמש כמעין קבלן משנה וכל האחריות על המונית ועל רישומי ההכנסות הינם
16 באחריותו".

17
18 המערער הוסיף בהקשר זה, כי במהלך 13 החודשים שבהם הפעיל את העסק, שכר מונית,
19 והתחייב להפעיל אותן תמורת דמי שכירות יומיים, אך כאשר החל בהפעלת העסק, גילה כי
20 קיים קושי להעסיק עובדים תוך שמירת ההתנהלות הנדרשת על פי דין. לדבריו: "בשנת
21 הפעילות הנ"ל המערער היה "שבוי" של הסכמי השכירות ולפיכך ייתכן כי המונית עבדו
22 ובגינם המערער לא הוציא תלוש שכר (נהגים שהתחילו לעבוד ובדיעבד סרבו לחתום על
23 טופסי 101) לנהג או קיבל חשבונית מס. אולם ההקפדה הייתה כי כל נסיעה תודפס במונה
24 ומה שיצא מהתהליך הוא כי לנישום היו הכנסות שלא קוזזו מהם הוצאות שכר. המשיב
25 יודע כי גם אם חסרים הכנסות כפי שהוא טוען (מה שמוכחש על ידי המערער) ההכנסות
26 הנ"ל בוצעו ע"י הנהגים ויש לחייב אותם במיסוי. חשוב להדגיש כי למשיב יש את רשימת
27 הנהגים שעבדו על המונית ובאם הוא חושב שיש למסות הכנסות על פי התחשיב שביצע
28 עליו למסות את הנהגים (המוגדרים כעצמאים לכל דבר) בגין הכנסתם ולא את המערער".

29
30 לטענת המערער, בשל מאפייניה המיוחדים של העיר אילת, והשפעת העונתיות בתחום
31 התיירות על הפעילות בה, עולה שיעור נסיעות הסרק של המונית בעיר, על 50% במוצע
32 שנתי, ואין לקבל את שיעור נסיעות הסרק ששימש את המשיב במסגרת השומה – 35% בלבד.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 7425-05-13

בפני כבוד השופט גד גדעון

- 1 עוד טען המערער, כי בפועל ביצעו מוניותיו נסיעות באשראי עבור מוסדות, אשר בגינן ניתנה
2 הנחה בשיעור 20% לקילומטר, ביחס לנסיעות מיוחדות אחרות.
3
4 יצויין, כי הערעור הועבר לטיפול ביום 4.4.16.
5
6 4. בישיבת קדם הערעור שהתקיימה בפני כב' השופטת נ. נצר, הוסיף המערער וטען, כי כאשר
7 פתח את עסקו, אשר במסגרתו הפעיל מספר מוניות כאמור לעיל, פנה את רואה החשבון שלו
8 על מנת שינחה אותו כיצד עליו להתנהל, והלה הנחה אותו לדווח על הכנסותיו על פי מפתח
9 של 2.2 ש"ח לכל קילומטר. זאת, לדבריו, בשל "הבנה לא כתובה...", מול פקידת השומה
10 שכיחנה באותה עת. לטענת המערער הוא פעל בהתאם להנחיה זו ולעיתים אף נאלץ להוסיף
11 בדוחות, על סכומי ההכנסה שהתקבלו בפועל, על מנת להגיע להכנסה של 2.2 ש"ח לקילומטר.
12
13 על יסוד טענה עובדתית זו, טען המערער, כי הופלה אפליה פסולה ביחס לנישומים אחרים
14 שהפעילו עסקי מוניות דומים, ואשר דיווחיהם בהתאם לכלל האמור, התקבלו ע"י המשיב.
15
16 המערער הוסיף וטען במהלך הישיבה: "הנהגים בעקרון הם קבלנים עצמאיים והסיכום שלי
17 איתם היה שהתמורה בגין נסיעות שהם מבצעים מתחלקת 50-50 אחרי ניכוי הוצאות דלק.
18 הנהג היה מציג קבלה על הדלק ואז היה נותן לי חצי ממה שיש בקופה. כך זה עובד, לא רק
19 אצלי. כך עובדים שנים. המצב היה יותר גרוע, ולאט לאט הוא משתפר" (עמוד 3 לפרוטוקול
20 שורות 18-21).
21
22 בהחלטה שניתנה בתום הישיבה האמורה, חיווה בית המשפט דעתו, כי נוכח טענות המערער:
23 "נראה, כי יהיה על המערער להציג חוות דעת של רואה חשבון, אשר תתמודד כך יש
24 להניח עם עקרונות התחשיב הענפי, שכאמור שימש את פקיד השומה לצורך הצווים..."
25 (עמ' 4 לפרוטוקול שורות 19-21).
26
27 5. המערער העיד לעצמו וכן העיד את רואה החשבון שלו, רו"ח גיא מלר. חרף האמור בהחלטת
28 כב' השופטת נצר בישיבת קדם הערעור, שצוטטה לעיל, לא הגיש המערער חוות דעת מומחה
29 מטעם רו"ח מלר, או מומחה אחר, אלא הגיש תצהיר עדות ראשית של העד.
30
31 רו"ח מלר העיד בתצהירו, בין היתר: "... בכל תקופת היותי רואה חשבון באילת ועד תחילת
32 שנת 2010, ניהלה את פקיד השומה אילת גברת שולמית הרשקו ז"ל. היא זו שניהלה את
33 משרד פקיד השומה אילת מיום הקמתו, היא הייתה הגורם המקצועי בפקיד השומה, ועל
34 פיה נשק דבר...בתקופה נשוא השומות, שררה הבנה שגובשה מול פקידת השומה שולמית

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 7425-05-13

בפני כבוד השופט גד גדעון

- 1 הרשקו ז"ל, לפיה היא דורשת מהנהגים לדווח את הכנסות ביחס של כ – 2 לק"מ. נהג
2 שידווח ביחס הנ"ל דוחותיו יתקבלו. נהג שלא ידווח ביחס הזה דוחותיו צפויים לא
3 להתקבל".
- 4
- 5 במסגרת התצהיר, ועל אף שאין מדובר בחוות דעת מומחה, חיווה רו"ח מלר דעתו, כי נכון
6 היה לכלול בשומה 10% נסיעות עסקיות בהנחה של 20% - הסעות עבור בתי מלון ב"ואוציר"
7 – שיעור שהינו סביר לדעתו, ועל פי נסיונו. כן פירט, את השיקולים הרלוונטיים לסברתו
8 להכרה ב"נסיעות סרק", וחיווה דעתו, כי שיעור נסיעות הסרק שלקח המשיב בחשבון, נמוך
9 מדי בהתייחס למאפייניה המיוחדים של העיר אילת.
- 10
- 11 בתצהירו, חלק רו"ח מלר על עמדת פקיד השומה בנקודות נוספות.
- 12
- 13 למערער העיד, מר אשר בנינס, מפקח ראשי במשרד פקיד שומה אילת, אשר השתתף בדיוני
14 השומה, בשלב ההשגה, ופירט את הליקויים והקשיים שנמצאו בדיווחיו של המערער,
15 ובטענותיו, במסגרת דיוני השומה. לדבריו, הגם שהתבקש המערער להציג מסמכים לתמיכה
16 בטענותיו, הוא לא עשה כן, ונמנע מלהביא כל ראיה אובייקטיבית להוכחת טענותיו, בין
17 היתר, לעניין אופן התנהלות עסקו, ולעניין נסיעות בהנחה ב"ואוציר", עבור מוסדות שונים.
- 18
- 19 כן העיד המשיב, את הכלכלן אורי הרוש, אשר ערך חוות דעת מומחה שבמסגרתה פירט את
20 מלוא הנתונים והשיקולים הרלוונטיים, ביחס לכל הנקודות אשר במחלוקת, לרבות בחינת
21 הכנסותיו של המערער ביחס למקובל בענף, חוסר הסבירות שבהכנסתו המדווחת של המערער
22 בכל אחת מהשנים שבמחלוקת, עקרונות עריכת השומה, תחשיב שיעור הנסיעות הפרטיות,
23 הפדיון לקילומטר נסיעה, ושיעור נסיעות הסרק, אשר חושב לדבריו על פי מדגם ארצי,
24 ותוצאתו היתה שיעור נסיעות סרק ארצי ממוצע של 34%, כאשר שיעור נסיעות הסרק באילת,
25 על פי אותו מדגם, היה זהה לאמור.
- 26
- 27 במסגרת חוות הדעת, השיב מר הרוש לטענותיו של רו"ח מלר בתצהירו, ועמד על הקשיים
28 שבטענות אלה, ועל העובדה שלא נתמכו בראיות.
- 29
- 30 בהתאם להחלטת בית המשפט במהלך חקירתו של מר הרוש, לבקשת ב"כ המערער, המציא
31 המשיב, את נתוני הגלם ששימשו את העד, במסגרת חוות דעתו, וביססו את מסקנותיו.
- 32
- 33 סבורני, כי טענות המשיב ביחס לליקויים בהתנהלות המערער בתקופה הנדונה בערעור, הוכחו
34 בראיות, ובמידה רבה, מפי המערער עצמו -

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 7425-05-13

בפני כבוד השופט גד גדעון

1
2 המערער הודה בתצהיר עדותו הראשית, ובחקירתו הנגדית, בכך שהוא, והנהגים שעבדו
3 במסגרת עסקו, לא פעלו כדין. כך, הודה כאמור המערער, כי הדיווח על הנהגים, לא נעשה
4 בהתאם לפעילותם בפועל, בכך שלא דיווח באופן מלא על כל הנהגים, ובכך שתלושי המשכורת
5 שהוצאו לחלקם, לא שיקפו שכר עבודה ששולם להם בפועל על ידו.
6
7 המערער גם אישר, כי הנחה את רו"ח מלר, אשר במשרדו נערכה הנהלת החשבונות של העסק,
8 לא להוציא תלושי משכורת לחלק מהנהגים, וזאת לטענתו, על פי דרישת הנהגים עצמם.
9
10 המערער אף הודה, כי התיר נהיגה של נהגים עם התקן זיהוי אישי ("ציפי"), של נהגים אחרים
11 ואפילו, שלו עצמו, על אף שידע כי הדבר אסור בתכלית.
12
13 המערער הודה, כי על אף שמנקודת ראותו, ספקו לו הנהגים שירות כקבלנים עצמאיים, ועל
14 אף שלדבריו בפועל, לא שילם להם כספים אלא קיבל מהם כספים, שהיוו חלק מהתקבולים
15 שהתקבלו בידיהם, תוך שימוש במוניותיו של המערער, הרי שנמנע מלבדוק אם הם עוסקים
16 מורשים, לא הוציא להם ולא קיבל מהם חשבונות או קבלות.
17
18 לטענת המערער, הוא נקלע למצב זה שלא ברצונו, בשל המצב בשוק, ובשל כך שרוב הנהגים
19 "הכתיבו לו" התנהגות זו שבניגוד לדין. אפשר, כי המערער אכן נגרר למצב זה, שלא ברצונו,
20 אך קשה לסברתי לקבל טענה שכזו, על ההתחמקות מנטילת אחריות הגלומה בה, מפי נישום,
21 כבסיס להתערבות בשומה, אותה נדרש למעשה המשיב לערוך, נוכח הליקויים המהותיים
22 בדיווחיו של המערער.
23
24 קשה לסברתי, לבסס ממצא עובדתי, על עדותו של מר מלר בשאלות אשר במחלוקת, לעניין
25 חישוב הפדיון, נסיעות בהנחה, שיעור נסיעות הסרק, וכיוצא באלה עניינים שבמומחיות,
26 כאשר המערער בחר שלא להגיש חוות דעת מומחה ביחס לשאלות האמורות, מטעם רו"ח
27 מלר או מומחה אחר, וכאשר עדותו של מר מלר ביחס לשאלות האמורות הינה בגדר עדות
28 שמועה או סברה. כך, בין היתר לעניין מסקנת רו"ח מלר בדבר שיעור נסיעות הסרק, אותה
29 ביסס לדבריו, על "שיחות עם עשרות נהגים" (עמ' 14 לפרוטוקול שורות 8-9), כאשר
30 הנתונים הגולמיים לא הוצגו, וודאי שלא ניתן לבקר אותם, וכאשר אין לפנינו כל ראיה
31 לאמיתות דברי אותם נהגים.
32

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 7425-05-13

בפני כבוד השופט גד גדעון

1 אשר לטענת המערער, בדבר "ההבנה" עם פקידת השומה הגברת הרשקו ז"ל, אשר לפיה
2 התקבלו לדבריו, דוחות של נהגים הכוללים נתוני פדיון ממוצע לק"מ, בסך 2 ₪ ולאחר מכן -
3 2.2 ₪, ושביגינה טען לאפליה פסולה כלפיו -
4 גם אילו הוכח כי בתקופות מסויימות נהגה שיטת עבודה שכזו, הרי שלא היה בכך כדי לחייב
5 את המשיב, ביחס לשנות המס הנדונות, וודאי כאשר שיטת עבודה כזו, עשויה שלא להתיישב
6 עם הוראות הדין, אשר מחייבות את הנישום לדווח אמת.
7
8 המערער לא הוכיח לסברתי כי שיטת עבודה שכזו נהגה בפועל, ביחס לכלל הנישומים
9 הרלוונטיים, כאשר נוכח חקירתו הנגדית של רו"ח מלר, יש יסוד לסברה, כי שמע את הדברים
10 מהגב' הרשקו ז"ל, לא כהנחיה, מחייבת אלא כמתווה אפשרי, לבחינה כללית של סבירות
11 דיווחים בענף. כך עולה גם מעדות מר בניונס בחקירתו הנגדית: "אתה קורא לזה הסדר
12 כאילו שזה היה משהו כתוב או חוק שלפיו התבצעו שומות. זה לא היה נוהל, גם לא בעל פה.
13 בדקנו את המוניות. זה היה סוג של כלל אצבע. בשנים מוקדמות יותר, אם הקילומטר היה
14 X היה שווה לפדיון, היה כלל אצבע לראות שההנחה היא בגדר הסביר. הפסקנו עם זה כי
15 בגלל שנהגי המוניות עשו התאמה, כמו במקרה של שנת 2008 שרואה חשבון מלר עשה
16 התאמה לפי מכפיל של 2.2, כי גם הוא הבין שהמכפיל של ה - 2.2 לא רלוונטי עוד. מדובר
17 ב - 2.2 ללא הפחתת נסיעות פרטיות ו- 35% נסיעות סרק... זה לא היה משהו מחייב" (עמ'
18 25 לפרוטוקול שורה 28 עד עמוד 26 שורה 4).
19
20 יש על כן, לדחות את הטענות בהקשר זה - הן טענת האפליה, והן הטענות ביחס לסבירות
21 השומה בהתייחס ל"הבנה" האמורה.
22
23 ביחס ליתר השאלות העובדתיות, לא היה בעדות מר מלר לסייע למערער, בין היתר, משום
24 שלא שימש כרואה החשבון של המערער בתקופה הנדונה ולא ביקר את הדוחות שהגיש, אלא
25 לדבריו, סיפק לו שירותי הנהלת חשבונות בלבד (עמ' 10 לפרוטוקול שורות 8-11), כאשר לעניין
26 חישוב שכרם של הנהגים במסגרת תלושי השכר, לא הפעיל כל שיקול דעת עצמאי, אלא פעל
27 על פי הנחיות המערער (עמ' 10 לפרוטוקול שורות 13-25), אשר כאמור לעיל לא שיקפו את
28 המצב העובדתי הנכון.
29
30 עדותו של המערער ביחס לשאלות העובדתיות שבמחלוקת, לרבות ההתנהלות מול הנהגים,
31 אופן עבודתם בשירותו, ונכונות הרישום בסרטי הקופה של המוניות, וכן לעניין מתן הנחות
32 לבתי מלון לנסיעות "ואוצ'ר", לא נתמכה במסמכים כלשהם, והיא מהווה בעיקרה עדות
33 יחידה של בעל דין בהליך אזרחי, עדות אשר לא על נקלה יבסס עליה בית המשפט ממצא

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 7425-05-13

בפני כבוד השופט גד גדעון

1 עובדתי. יש כמובן לזקוף לחובת המערער, במאזן הראיות, את הימנעותו מעדת מי מהנהגים
2 שעבדו עמו בתקופה הנדונה, או אדם אחר כלשהו אשר יכול היה לתמוך בגרסתו.

3
4 מנגד, נראה כי השומה שערך המשיב למערער, על פי תחשיבו של המומחה מר אורי הרוש,
5 אשר פורט, נומק והוסבר בחוות דעת שהגיש במסגרת הליך זה, לא הופרכה ואף לא נסתרה
6 בחקירות הנגדיות של עדי המשיב. בא כח המערער טען בסיכומיו, כי התחשיב לא נערך
7 ברצינות וכי התעלם מהנתונים הספציפיים של העיר אילת ושל מצב הענף ושל מצב המוניות
8 בעיר, ואולם טענות אלה לא הוכחו לסברתי בראיות, במהלך המשפט, כאמור לעיל, נותרו
9 בגדר סברות גרידא, של המערער ובא כחו, ואין לקבלן.

10
11 חוות דעתו של מר הרוש מבוססת כאמור על נתונים גולמיים שנאספו על ידי רשות המסים,
12 על פי מדגם רחב של נתונים שנלקחו מתוך ספרי המערער, ועל נתונים סטטיסטיים המצויים
13 בידי הרשות, ואשר לא נסתרו. המדובר אפוא בשומה סבירה, שאין מקום לדחותה.

14
15 במצב הדברים האמור, נוכח הפער המשמעותי בין המצב העובדתי ובין דיווחיו של המערער,
16 נוכח חוסר הסבירות של דיווחיו, ונוכח סבירות השומה שערך המשיב, סבורני כי אין מקום
17 להתערב בהחלטות המשיב, ויש על כן לדחות את הערעור.

18
19 8. הערעור נדחה אפוא. נוכח סכום המס שבמחלוקת והיקף ההתדיינות בפועל, ישלם המערער
20 למשיב הוצאות המשפט בסך של 35,000 ₪.

21
22 ניתן היום, י' סיוון התשע"ז, 4 ביוני 2017, בהעדר הצדדים.

23
24
25
26

גד גדעון, שופט

27
28